

THEATER Toneelschuur Producties vanaf zaterdag op de planken met levendig stuk

'Dieven' is in feite een choreografie van lichamen

Toneelschuur Producties speelt vanaf zaterdag het stuk 'Dieven' in De Schuur. In gesprek met regisseur Jessie L'Herminez. „Ik wil het levendig en kleurrijk houden.”

Margriet Prinssen

Haarlem ■ In 'Dieven' is iedereen constant in beweging, het is bijna een choreografie. „Dat past heel goed bij dit stuk van Dea Loher”, legt Jessie L'Herminez uit. In Lohers tragikomische toneelstuk schuiven twaalf individuen langs elkaar heen als drijvende eilandjes, hunkerend naar erkenning, herkenning en contact. „Ik hoop dat het een tragikomische voorstelling wordt over hoe de mens onlosmakelijk verbonden is met de ander en tegelijkertijd onontkoombaar alleen”

L'Herminez is een van de vaste makers van Toneelschuur Producties, eerder maakte ze onder andere 'De Stoelen en Japanse Sprookjes'. In haar werk is ze steeds meer op zoek naar een fysieke speelstijl en in dit geval heeft ze dat heel consequent uitgewerkt. „Ik vind het spannend om te kijken hoe tekst en lichaam zich tot elkaar verhouden; hoe je iemand hetzelfde kunt laten zeggen en de woorden, door de manier waarop iemand loopt – snel of langzaam, relaxt of gestrest, open of naar binnen gekeerd –, toch een heel andere betekenis krijgen.”

Fysieke speelstijl

Pas een paar weken geleden heeft ze besloten om dat onderzoek naar een fysieke speelstijl tot een consequent uitgangspunt te maken: „Ik wil het levendig en kleurrijk maken. Voor de acteurs is het pittig. Ze moeten heel veel tegelijkertijd in de gaten houden: ze moeten op hun route letten, zich tot het publiek richten en tot elkaar, hun blikrichting in de gaten houden maar ook de transformatie van hun lichaam, hun armen en benen. Hoe ze soms van de ander weg willen of juist onweerstaanbaar

Toneelschuur Producties staat vanaf zaterdag in De Schuur met 'Dieven'.

FOTO'S DE SCHUUR

„
Het stuk gaat over twaalf mensen die allemaal hun eigen kleine verhaal hebben

worden aangetrokken door de ander. Het is eigenlijk ook een choreografie van lichamen.”

Een week voor de try-outs is de eerste doorloop. Altijd een nerveus moment wanneer alle apart geïsoleerde scènes voor het eerst achter elkaar door gespeeld worden. De twaalf personages worden gespeeld door zes acteurs die voortdurend in beweging zijn: als ze niet 'op zijn', zijn ze zich in de coulissen aan het verkleeden. Elk individu is duidelijk herkenbaar, met pruiken en petten en heel specifiek uitgezochte kleding (kostuums: Lisanne Bovée).

Het is nog even zoeken naar precies het goede kostuum, vertelt Jessie. „Ze moeten een zekere theatrale uitstraling maar niet een overdreven 'uit de verkleedkist'-sfeer oproepen. Ze mogen ook niet al te

nadrukkelijk naar een bepaalde tijd verwijzen, maar ik ben wél op zoek naar een wereld die een zekere eenheid uitstraalt, zoals je dat bijvoorbeeld ziet in de films van Roy Andersson of Wes Anderson.”

YouTube

Belangrijk voor die eenheid zal vooral ook beeld en geluid worden: op de achtergrond worden straks in de voorstelling beelden getoond op een groot scherm.

Jessie werkt in 'Dieven' met Pensive Vivifier, een digitaal kunstcollectief dat performance, video en muziekcompositie combineert: „Het worden collageachtige beelden van YouTube en andere media die het fragmentarische karakter van de wereld en tegelijkertijd de eenheid van mens, dier en landschap bena-

Dieven

'Dieven' van Toneelschuur Producties is van 1 tot en met 8 april en 10 en 11 mei te zien in De Schuur.

Tekst: Dea Loher. Reggie: Jessie L'Herminez. Spel: Nanette Edens, Arthur Harshagen, Mara van Vlijmen, Nick Livramento Silva, Nimuë Walraven en Maurits Wijmenga. Meer informatie en kaartverkoop: [Toneelschuurproducties.nl/dieven](https://toneelschuurproducties.nl/dieven)

Regisseur Jessie L'Herminez

Scène uit 'Dieven'.

drukken door extreem in- en uitgezoomde beelden die weer in en uit elkaar vallen.”

'Dieven' is haar favoriete toneelstuk van de Duitse schrijfster Dea Loher die internationaal gezien wordt als een van de meest toonaangevende hedendaagse toneelschrijvers: „De mozaïekvorm spreekt me aan: het stuk gaat over twaalf mensen die allemaal hun eigen kleine verhaal hebben. Heel verschillende mensen die toch stuk voor stuk iets herkenbaars hebben: een depressieve verzekeringsagent, een vrouw die een geliefde aan tafel verzint, een jonge vrouw die een carrière nastreeft als supermarktmanager, een oudere vrouw die in een hotelkamer op haar geliefde wacht, die nooit meer komen gaat. Het zijn allemaal dolende zielen. Het is een prachtige mix van tragedie en komedie.”